

SPANNINGEN

11 augustus 1961

Goedenavond, vrienden.

Allereerst wijs ik u erop, dat wij, sprekers van deze groep, niet alwetend of onfeilbaar zijn. Deze laatste avond van het verenigingsjaar wil ik u de gelegenheid geven zelf een onderwerp te stellen.

Vraag: Zou u iets willen vertellen over de zin van alle spanningen, die er op het ogenblik zijn?

Antwoord: Met genoeg. Indien u mij toestaat dit ook uit ander dan zuiver sociaal, economisch of politiek standpunt te doen.

SPANNINGEN

Op het ogenblik nemen de spanningen in de wereld aanmerkelijk toe. Het ziet er in vele opzichten naar uit, dat een conflict niet meer te vermijden is. Niemand, die op de hoogte is van de achtergronden in deze dagen, zal zich laten misleiden door optimistische krantenberichten, die allen stellen, dat het maar wat dreigen in de ruimte is. Integendeel! Ieder, die deze dingen nagaat, beseft zeer wel, dat hier niet alleen sprake is van een politiek geschil zonder meer. Er is sprake van een werken van een der oereigenschappen van de mens. Deze oereigenschap kan worden terug gevolgd door de jaren, tot de tijd van Lemurië. Altijd weer, wanneer de mannelijke bevolking sterk toe neemt - zonder dat hieraan door omstandigheden buiten beheersing van de mens paal en perk wordt gesteld - zal de mensheid, geprikkeld door deze uitbreiding, een neiging vertonen tot strijd en oorlog. Dit heeft niets te doen met het feitelijk aantal mensen, dat op aarde leeft, maar is in de eerste plaats gekoppeld aan de mate van toeneming en groei van het bevolkingsaantal.

Deze drang tot strijd, oorlog en vernietiging is redeloos: een dierlijk instinct. Bij groepsdieren als bijen, wespen en mieren vinden wij een soortgelijke drang. Wanneer een volk zich té sterk vermeerdert, zullen er vele typen in leven blijven en ontstaan, die niet meer aan het feitelijke grondtype van het volk - of korf - beantwoorden. Er blijkt dan een redeloze haat te ontstaan, die zich richt tegen al, wat van de gestelde normen afwijkt. Op den duur onttaardt dit in een vernietigingsdrang. Wanneer de vernietigingsdrang eenmaal losbreekt, wordt niets gespaard buiten degenen, die zonder enige mogelijke twijfel behoren tot eigen ras, tot eigen partij. In de bijenvolkeren is daarvoor een oplossing gevonden door het uitzwermen van een koningin met een deel van het volk. De zo ontstane vermindering van aantal maakt een strijd overbodig. De mens beschikt niet over een dergelijke uitwijkmogelijkheid. Er zijn geen nieuwe werelddelen, die gekoloniseerd kunnen worden, terwijl in de meeste gevallen evenmin de mogelijkheid bestaat om betrekkelijk gevaarloos, deze instincten door veroveringen en het uitzenden van strijdgroepen uit te leven.

Gezien de mogelijkheden van het menselijke ras, eigenbelang e.d. komt de mens er niet toe deze instincten onmiddellijk naar buiten toe te uiten, zoals dit in het verleden en bij primitievere volkeren nog wel geschiedt. De optredende spanningen worden gedeeltelijk gesublimeerd, gedeeltelijk onderdrukt. Daardoor ontstaat een z.g. cumulatief effect, waarbij vele, op zich niet zeer belangrijke, spanningen samen gaan vloeien tot een zeer massale, alles overheersende. Indien uw wereld alleen door mieren bewoond zou worden, zou een dergelijke drang, die uiteindelijk tot doel heeft voor het ras gunstige condities van voortbestaan te handhaven, zonder meer aanvaardbaar zijn. Wij zouden dan deze verschijnselen kunnen klasseren bij de trek van de lemmings, de vernietigingsoorlogen en zelfvernietigingen, die bij sommige mieren-volkeren voorkomen, of zelfs kunnen beschouwen als gelijkwaardig aan de z.g. hondenoorlogen als bij de dingo's in Australië.

De mens heeft niet alleen een geest, maar is zich daarvan ook enigszins bewust. Daarnaast heeft de mens een zeer sterk persoonlijk bewustzijn, dat het hem mogelijk maakt zich ook buiten zijn instincten om zelfstandig in de wereld te oriënteren. Hij kan dus boven zijn instincten uitgroeien.

Naarmate hij meer poogt - door idealisme en geestelijk besef - boven deze instincten uit te stijgen, zullen de spanningen, die hij zo onderdrukt, samenvloeien en sterker worden. Er treedt een verschuiving van waarden binnen de gemeenschap op, die op den duur aanleiding is tot de noodzakelijke rationalisatie. Men zoekt een reden voor hetgeen menselijk niet meer aanvaardbaar is, stelt daarop deze reden boven alle menselijke waarden en baseert daarop dan zijn instinctieve drang, zijn pogingen om de zwakkere delen van eigen gemeenschap en de gevaarlijke factoren buiten het ras te elimineren.

De geest, die in de mens geleefd heeft, kent deze spanningen en weet, dat zij onvermijdelijk zijn. Ook weet deze geest, dat er een zekere uitlaat voor dergelijke spanningen geschapen kan worden, zonder dat daardoor alle geestelijke en hoger menselijke waarden worden aangetast. Deze uitlaat kan alleen plaatsvinden via een verandering van de rassengewoonten.

Voorbeeld: In Nederland is men er aan gewend, dat alles thuis gebracht wordt. Wanneer je op de 14de etage van een luxe flat woont, verwacht je toch als normaal, dat elke morgen een hijgende melkboer, bakker, groenteboer, mannetje voor de haring, of het mannetje, dat de bel mag poetsen, naar boven zal komen. Wanneer zij dit niet meer willen doen, voel je dit als een aantasting van je rechten. Nu betreft dit bezorgen in de meeste gevallen noodzakelijke levensbehoeften. Indien men dus weigert te bezorgen, zal men zich mopperende en moeizaam toch bekwamen om zelf 14 trappen af te dalen en beneden melk, brood, enz., gaan halen. Men doet dit niet zonder verzet. Wanneer men de mogelijkheid heeft over te schakelen van bv. een melkboer, die de melk niet boven brengt, op iemand, die dit nog wel doet, dan aarzelt men geen ogenblik.

Wij weten allen, hoe de Nederlander - en ook haast alle andere volkeren - doet: hij bewaart - waar het maar even mogelijk is - zijn oude gewoonten. Of u gaat zien naar de gewoonten bij reizen, bij postverzorging, tijdens een gezellig avondje uit: het blijft altijd haast gelijk. Hij heeft vaste gewoonten, die hij - zover anderen daarbij betrokken zijn - beschouwt als verworven rechten. Elke verandering in die rechten wordt door de doorsnee mens noodzakelijkerwijze als slecht beschouwd. Alles, wat zijn gewoonten en daarmee iets van zijn eigen zekerheid aantast, is gevaarlijk en wordt door hem zo mogelijk vernietigd. De omstandigheden maken het noodzakelijk, dat de gewoonten van de mensen, hun wetten en gebruiken aanmerkelijk veranderen. Men kan niet eeuwig voortgaan met het stellen van eisen als bv. aan bezorgers. Dezen waren goed en aanvaardbaar, zolang als er woningen waren van 2, ten hoogste 3 etages, maar nu flats van 6 verdiepingen en meer de overhand gaan krijgen, zijn deze gebruiken niet meer zakelijk verantwoord. Dit kunnen de meeste mensen nog wel inzien en begrijpen.

Pas nu een soortgelijke maatstaf eens toe op de maatschappelijke samenhangen. Bezie dit alles eens níét vanuit een eigen en menselijk standpunt, maar tracht u in het standpunt van de geest te verplaatsen. Het blijkt, dat de huidige situatie, ondanks uiterlijk nog gunstige mogelijkheden, steeds fataler wordt en steeds meer de vrijheid, het zelfstandige leven van de mens aan moet tasten. Op den duur kan de mens de huidige toestand alleen handhaven door zijn mens-zijn te offeren. Er móét dus een verandering komen. Alleen door een zeer sterke en vergaande verandering in sociale gewoonten, wetten en maatschappelijke samenhang kan de mensheid zich als dierlijk ras handhaven zonder door zijn eigen wezen tot steeds groter uitroeiingsoorlogen te worden genoopt. Het geestelijk voortbestaan van de mensheid is afhankelijk van haar vermogen zich geestelijk aan te passen en een stoffelijke aanpassing te vinden aan de nu heersende omstandigheden. Dit impliceert m.i., dat een dergelijke vernieuwing niet op zuiver materieel standpunt kan worden overzien of bereikt. Vergeet niet, dat de mens in het materialistische leven en denken steeds behoudzuchtig zal zijn en zeer conservatief is. Wanneer hij andere mogelijkheden of noodzakelijkheden ziet, zo zal hij alleen voor zichzelf een afwijking van de geldende regels aanvaardbaar achten, maar tevens eisen, dat alle anderen zich daaraan toch nog zullen blijven houden. Indien u dit niet gelooft, hoeft u alleen het moderne verkeer eens te bezien.

De geest, die dit alles ziet, zegt voor zich: het is noodzakelijk allereerst een geestelijke omwenteling tot stand te brengen. Om die verandering tot stand te kunnen brengen, zal de geest eerst een situatie moeten scheppen, waarbij steeds grotere stoffelijke spanningen ontstaan, zodat het de mens meer en meer onmogelijk wordt gemaakt zich neutraal te verklaren en alleen maar aan zichzelf te denken. Dit betekent voor de geest, dat niet alleen de stoffelijke

spanningen geaccepteerd moeten worden, zolang zij het kritieke punt niet overschrijden, maar dat tevens daarnaast geestelijke spanningen moeten worden opgewekt, die in overeenstemming zijn met de oplossing die men uiteindelijk wenst te bereiken. Deze geestelijke spanningen kunnen het beste worden bereikt door het menselijke voorstellingsvermogen te prikkelen. Een mens die bang is voor een atoombom, zal zich sneller aan de noodzaken van zijn tijd aan willen passen, dan een mens, die alleen maar denkt, dat ergens elders wel eens vele soldaten op een slagveld zouden kunnen sneuvelen, maar daardoor voor zich meent de bestaande en gewenste toestand te kunnen handhaven. In het laatste geval is hij er al heel snel toe bereid deze offers weg te praten door te stellen: "Dit is noodzakelijk voor het vaderland, voor de eer, voor de vrijheid enz." Wanneer hij echter zelf het slachtoffer dreigt te worden en zich daarvan meer en meer bewust wordt, dan verandert de zaak. Dan werkt ook de stoffelijke drang tot zelfbehoud mee en worden veranderingen gemakkelijker aanvaard. Het fantasiebeeld, dat in de mens ontstaat, zal - ook al kan dit nooit werkelijkheid worden - binnen de mens een stoffelijke vrees tot stand brengen, welke wederom wordt omgezet in een aanpassen van het stoffelijke en maatschappelijke gedrag aan nog niet helemaal blijvende en onveranderlijk bestaande condities.

Vanuit, de geest gezien moet er dus op het ogenblik een eigenaardig spel worden gespeeld. Aan de ene zijde moet de mens meer en meer wakker worden geschud, opdat hij de gevaren leert zien, die in hem dreigen. Dit moet met meer nadruk geschieden, naarmate de mens zich meer neutraal ziet, of veiliger voelt. Een aantasting van vele, op zich goede en misschien zelfs heilige, stoffelijke gebruiken, toestanden, ideeën en mogelijkheden is daarbij niet te vermijden. Men moet er toe bijdragen, dat een toestand van zo groot mogelijke spanningen en zo groot mogelijke angst voor allen, die aan de stof gebonden zijn, ontstaat, terwijl voor hen, die geestelijk reeds iets vrijer geworden zijn, een inzicht noodzakelijk wordt in nieuwe mogelijkheden, zodat de gewenste toestand ontstaat.

Om de gewenste spanningen en inzichten op aarde te wekken, maakt de geest van alle stoffelijke middelen, die voor haar bereikbaar zijn, gebruik. Daarnaast zal zij inspiratie, beïnvloeding van hoger geplaatste personen, het verbreiden van ideeën onder de massa, van groot belang achten. Ook zal zij steeds meer nadruk gaan leggen op een goede beïnvloeding van mensen, die reeds iets verder gevorderd zijn op een esoterische of magische weg. Vergeet niet, dat alleen zó de geest in kan grijpen en uiting kan geven aan haar streven naar groter begrip onderling tussen de mensen, gepaard gaande met een betere samenwerking en een toenemend begrip tussen mens en geest. Vooral dit laatste is vanuit het standpunt van de geest zeer belangrijk.

De spanning van het ogenblik is gelijk aan spanningen, die wij in de oudheid vele malen ongeveer gelijk op zagen treden. Het geschiedt zelden, dat dergelijke spanningen optreden gedurende een periode, dat de kosmische invloeden bijna kritiek zijn. Het crisispunt, dat in deze maand augustus optreedt - door ons reeds jaren tevoren besproken en aangekondigd - heeft zich inderdaad geopenbaard. Wat op het ogenblik tussen de grote Staten gebeurt, is niet alleen maar een kwestie van wat wederzijdse bluf en provocatie. Eerder mag men de omstandigheden van het ogenblik vergelijken met de eerste ronde van een bokswedstrijd, waarin de tegenstanders trachten elkaar beter te leren kennen en in te schatten, vooraleer men in volle ernst tot de eigenlijke strijd overgaat. Of zo u een wat elegantere vergelijking wilt: het gebeuren van deze dagen is te vergelijken met het eerste kruisen van de degens door twee tegenstanders, die trachten uit het eerste contact van het staal, de bekwaamheden en zwakten van hun tegenstander aan te voelen, en zo de wijze, waarop zij zullen vechten, verder bepalend.

In de kosmos zelf kondigt zich - zoals u weet - op het ogenblik de Heerschappij van Aquarius aan. Daarnaast bewegen meer en meer planeten zich in de richting van een bepaald teken, waar zij over enkele maanden samen zullen treffen. Kosmisch is dit een samentreffen van invloeden, dat slechts eens in de 36.000 jaren pleegt voor te komen. Alle invloeden van buitenaf werken mee aan een mogelijke verandering op aarde. Om op aarde veel, wat onnodig is aan pijn en lijden, onjuiste waardering en handelwijze op te heffen, is deze invloed zeker gunstig, evenals zij er toe bijdraagt onnodige beperkingen en grenzen teniet te doen. Dit kan alleen door middel van steeds klimmende spanningen, de mens, die het té gemakkelijk heeft, laat graag alles rusten. Zolang de mens nog in staat is zijn eigen zin door te zetten, zolang de mensen door middel van groepsinvloeden of kapitaal in staat zijn alles wat zij wensen, tot werkelijkheid te

maken - of menen, dat dit mogelijk zal zijn - weigert men de noodzaak tot vernieuwing in te zien, of daar aan mee te werken. De grootste kosmische invloeden kunnen op aarde optreden, maar zonder de nodige spanningen ontwaakt daar niets goeds uit. Zonder spanningen op aarde is een dergelijke invloed van buiten af als een stem in de woestijn, die roept en versterft zonder door iemand gehoord te worden. Vanuit geestelijk standpunt is daarom het opbouwen van vele en sterke spanningen noodzakelijk.

In het opbouwen van dergelijke spanningen spelen natuurlijk de stoffelijke mogelijkheden en omstandigheden een grote rol. Daarbij is het uiterlijk verschijnsel en de werkelijke oorzaak van de spanning vaak geheel verschillend. Wanneer wij de verhoudingen Oost - West bezien, zo blijkt, dat - ongeacht de uiterlijke geschillen - de werkelijke oorzaak van de spanningen gelegen is in een gebrek aan vertrouwen en een gebrek aan onderlinge uitwisselingsmogelijkheden. Men moet zover komen, dat men - zonder angsten, zonder dat men hierdoor het eigen systeem bedreigd ziet - beschikking krijgt over de industriële en andere mogelijkheden van de huidige tegenpartij. Dit is voor beide tegenstanders op het ogenblik een steeds groeiende noodzaak. Ook de pressie van eigen bevolking speelt hierbij een veel grotere rol, dan men over het algemeen beseft. Zelfs in Rusland begint men in toenemende mate aan de eisen van de burgers tegemoet te komen. Nu kan men wel stellen, dat men daar binnenkort brood en desnoods ook spelen gratis zal gaan geven, maar dit heeft geen werkelijke betekenis. De mens van heden - zelfs in Rusland - verlangt méér dan brood en spelen. Hij eist steeds nadrukkelijker goede kleding, goede huisvesting, afwisselende en rijke voeding, particuliere vervoermiddelen. De doorsnee mens van heden verlangt welvaart en de mogelijkheid door vele kleinere of grotere bezittingen zijn status te midden van de maatschappij te openbaren. Mede hierdoor zijn de inwendige spanningen in Rusland veel groter dan door het westen beseft wordt, of uiterlijk te zien is. Deze spanning kan gebruikt worden om de delen van het communistische systeem, die in de komende tijd niet bruikbaar zijn, te ondermijnen.

De bestaande spanningen kunnen dan ook gebruikt worden om een inwendige ommekeer - geen anti-communistische revolutie dus - tot stand te brengen, waardoor een harmonischer samengaan met de westerse wereld en een grotere geestelijke vrijheid binnen eigen land voor alle Russen mogelijk wordt gemaakt. De Witte Broederschap heeft daartoe reeds in zeer grote mate bijgedragen en grijpt nog dagelijks ook hier op velerlei gebied in.

Een ietwat ander proces - echter met gelijke achtergronden - speelt zich af in Rood-China. In de satellietstaten is op het ogenblik een stroming naar grote nationale vrijheid merkbaar, die slechts met de grootste moeite binnen de perken kan worden gehouden. Deze drang naar grotere vrijheid en meer nationale bestrevingen bestaat ook bij de communisten zelf, waar het sterk veroordeelde Titoïsme steeds weer - zij het vaak onder andere namen en met ogenschijnlijk andere oogmerken - de kop op steekt.

Het zal u duidelijk zijn, dat hier - zoals overal in de wereld - door een steeds toenemende druk en spanning, een steeds dringender noodzaak tot het nemen van blijvende beslissingen ontstaat. Het zoeken naar een beslissing wordt op het ogenblik vooral weerkaatst in oorlogsdreigingen, in het spel om West-Berlijn, het scheppen van totaal nieuwe spionage en zekerheidsapparaten, in zowel Oost als West-Duitsland. Ook een poging tot onopvallend ingrijpen in Polen kan onder de vele verschijnselen gerekend worden, die als gevolg van deze spanningen en de noodzaak uiteindelijk een beslissing te forceren, optreden. Van al deze dingen zult u in deze dagen reeds gehoord hebben, of tenminste binnen enkele weken ook officieel kennis kunnen nemen. In het westen bestaan soortgelijke spanningen en is een al even dringende behoefte aan beslissingen gerezen.

Oorlog zou voor de problemen, waarmee vooral de grotere Staten op het ogenblik worstelen, een goede oplossing zijn, indien men er zeker van zou kunnen zijn, dat tenminste de grote industrie centra gespaard worden. Voor Rusland betekent dit, dat een oorlog alleen geriskeerd kan worden, wanneer tenminste de helft van het industriële potentieel, waarop de huidige staat en haar macht gebaseerd zijn, zouden gespaard blijven. Indien de grote industriegebieden en mijnbouwgebieden bij Don, Dnjepr en Wolga bijna zeker vernietigd zullen worden en ook grote steden als Moskou, Leningrad, en havens, als Archangelsk en Vladivostok met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid als slachtoffer zullen vallen, terwijl zelfs de grote militaire centra en de geheime steden van Rusland vernietigd zullen worden, is een oorlog niet aantrekkelijk

meer en geeft zij geen uitweg uit de problemen. Men kan er zeker van zijn, dat van beide zijden maatregelen getroffen zijn, waardoor een groot deel van het vijandelijk gebied, zelfs na een onverwachte aanval, door zogenaamde wraaklanceringen en bombardementen, vernietigd zal kunnen worden. Onder deze omstandigheden is het zeer moeilijk, zoal redelijk mogelijk, om een oorlog te beginnen, zonder daarbij zelf ten onder te gaan. De enige andere uitweg is voor alle blokken en staten het enerzijds aanmoedigen van een nationale trots - denk hierbij aan de ruimtevaartprojecten, die althans ten dele een dergelijk doel hebben - terwijl men daarnaast steeds meer - maar zo onopvallend mogelijk - aan de eisen van de burgers tegemoet komt. Dat dit een feitelijke verandering van systeem en mentaliteit met zich brengt, zal men eerst veel later voldoende duidelijk beseffen.

Ook in de USA worden de vooral sociaal optredende onzekerheden op het ogenblik nog aardig voor het oog van de buitenwereld weggewerkt. Men weet het naar buiten toe nog steeds voor te doen, of alles nog altijd meer dan goed gaat. Degenen, die aan de touwtjes trekken, weten wel degelijk, dat het niét goed gaat. Zij weten maar al te goed, hoe veel moeite het kost op het ogenblik de uiterlijke schijn van welvaart, werk voor allen, e.d. te handhaven. Ook dáár ontstaan steeds meer spanningen binnen het maatschappelijk bestel en ontstaan steeds meer onzekerheden op velerlei terrein. Ook daar vraagt men zich meer en meer af, of men niet teveel de slaaf van een terreurorganisatie is - bv. de vervoerdersbond - dan wel steeds nader komt tot het moment, waarop men zonder waarschuwing en zonder voldoende zekerheid zonder werk kan komen te staan binnen een maatschappij, die het zo optredende verlies van volksinkomen niet kan opvangen. Ook in de USA komen massale ontslagen steeds meer voor, terwijl men betrekkelijk weinig kans heeft op een andere werkkring, of een herscholing, die werkgelegenheid zonder eigen kapitaalsinzet inhoudt. Dit alles speelt in de houding van het volk zelf, ook al beseft het de werkelijke situatie nog niet, een steeds grotere rol en zal op den duur ook hier ondragelijke spanningen opwekken.

Prestige-overwegingen, slogans en gebruik van bepaalde tendenzen zijn ook hier voorlopig nog wel mogelijk. Maar nu al zijn de optredende onzekerheden zó groot, dat zelfs het religieus denken door deze spanningen wordt aangetast en zich alleen kan handhaven door zich meer en meer om te vormen tot een deel van het sociaal systeem, waarbij de godsdienst zelf een belangrijk, maar niet meer het allerbelangrijkste, deel uitmaakt. Ook hier bestaat een innerlijke, maar steeds stijgende druk, die alleen door vergaande veranderingen kan worden opgeheven. In andere landen, waar het revolutionaire denken gemakkelijk in daden pleegt te worden omgezet, spelen dergelijke veranderingen zich reeds heden af. Opvallend zijn de veranderingen, die de laatste zes maanden reeds brachten in Australië en Zuid-Amerika. Wanneer u alles, wat op het ogenblik optreedt, beschouwt, dan zal u blijken, dat alle spanningen en omwentelingen samenhangen met elkaar, en elkaar voorlopig althans in evenwicht houden. Zij laten de mensheid de keuze tussen een oorlog, die voor een zeer groot deel van de wereld een algehele vernietiging kan betekenen, of een algehele verandering in sociale systemen en wetten, ja, zelfs in denken. Men is er aan onze zijde van overtuigd, dat de doorsnee mens zal opteren voor de veranderingen in sociale samenhang en denken, eerder dan een algehele vernietiging van de wereld te riskeren. De bestaande spanningen zijn dus dienstig om op vredelievende wijze veranderingen tot stand te brengen, die nu eenmaal volgens het karakter van deze tijd noodzakelijk zijn.

Ik zou onvolledig zijn, indien ik hierbij niet op een geheel ander aspect zou wijzen. Wanneer er spanningen ontstaan in de wereld, vinden wij altijd over geheel de wereld weer mensen, die - geestelijk rijper dan de anderen - zich van de gangbare ideeën en opvattingen los gaan maken. Deze mensen gaan zich dan van elke organisatie en groep distantiëren, zelfs van verenigingen, maatschappelijke banden enz. Wel leven zij in overeenstemming met de heersende begrippen, maar doen dit onder voorbehoud. Zij stellen steeds weer: voorlopig aanvaarden wij de algemene regels, zover ons dit mogelijk is, maar wij achten ons daaraan niet werkelijk gebonden. Bovenal willen wij vrij zijn. Deze mensen zijn dan ook vrijer in hun denken. Indien zij zich met heilige boeken bezig houden, interpreteren zij deze zelf. Zij verwerpen alles, wat hen daarover geleerd is en gaan van het standpunt uit, dat alleen hetgeen werkelijk met geheel het eigen wezen aanvaard kan worden en geloofd kan worden, de mens enig houvast geeft in de onrust der tijden.

Zelfs indien dergelijke mensen tot een bepaald geloof behoren, blijken zij alle bereikbare systemen van denken en geloofsvormen te bestuderen. In de meeste gevallen voelen zij zich tot filosofie aangetrokken, maar zijn in wezen toch meer praktisch van aanleg. Dergelijke mensen zijn door dit alles zeer vatbaar voor optredende geestelijke invloeden. Zij zullen gemakkelijker betrokken kunnen worden in alle zuiver geestelijk werk. Zo ontstaan door dezelfde omstandigheden - die enerzijds gunstige mogelijkheden voor verandering en omwenteling scheppen - aan de andere kant ook de mogelijkheid tot geestelijke vernieuwingen in de daarvoor geschikte individuen, die dan het geestelijk leiderschap in de zich vernieuwende wereld op onopvallende wijze over plegen te nemen.

Dit laatste aspect is van zeer groot belang. De materialist en de stoffelijke practicus zullen binnen de ontstane spanningen nimmer de juiste weg kunnen vinden en de juiste leiding kunnen geven aan anderen, ongeacht hun verdere bekwaamheden. Er is behoefte aan profeten. De mens, die door hogere begrippen en desnoods hogere krachten geleid, in kan grijpen in het té materialistische denken en streven van de wereld. Er is behoefte aan een mens die begrip heeft voor waarden, die nog niet zuiver wetenschappelijk en stoffelijk beheersbaar binnen de menselijke kennis zijn vastgelegd. Dergelijke profeten - of bewusten - zullen in toenemende mate binnen de wereld de rol van onderwijzenden op zich gaan nemen. Reeds nu is er meer dan voldoende mogelijkheid voor de doorsnee mens om geestelijke leringen van hogere orde te ontvangen.

De mens is hier echter als een kind, dat immers ook niet naar school gaat, tenzij er ergens een stok achter de deur staat, enkele uitzonderingen daargelaten. De mens interesseert zich over het algemeen maar weinig voor veranderingen en verbeteringen, die zijn eigen stoffelijk bestaan niet onmiddellijk beroeren, tenzij er een dreiging bestaat, dat zijn eigen wereldje zal ondergaan.

Ook voor een goed verlopen van het onderricht zijn bepaalde spanningen in de wereld noodzakelijk. Dreigingen, treurige herinneringen zijn eveneens dienstig om op dit terrein iets goeds tot stand te brengen. Vanuit geestelijk standpunt zijn deze spanningen - hoe treurig hun gevolgen ook voor velen mogen zijn, hoe zeer wij ook zullen trachten bepaalde besluiten te voorkomen - dan ook gunstig. Zo goed als lijden en pijn binnen de mens een spanning kunnen veroorzaken, waardoor hij gedwongen wordt zich terug te trekken op zijn innerlijke wezen en zich op zijn innerlijke krachten te bezinnen, zo zal de spanning de wereld dwingen zichzelf te erkennen en haar werkelijke reserves van moed en geestelijke kracht te openbaren.

Voor het geheel van de wereld kan worden gesteld, dat de komende tijden haar zoveel spanningen - vergelijkbaar met lijden en pijn bij de eenling - zullen brengen, dat ook zij genoopt zal zijn zich van haar werkelijke vermogens en krachten bewust te worden. Dit is de zin van de spanningen, die op het ogenblik heersen en het antwoord op uw vraag. Voor een verdere belichting verwijs ik u naar alles, wat wij in de lezing onder de titel "Goden van Amerika" hierover reeds gezegd hebben in de hoop, dat herhalingen daardoor voorkomen worden.

Opmerking: Er zijn nog andere oorzaken en spanningen, zoals de vrees van Chroesjtsjov, dat Duitsland te sterk bewapend zou worden... .

Antwoord: Ik ben bang, dat u zich hier teveel door de uiterlijke verschijnselen laat leiden. Ieder, die even nadenkt, beseft zeer wel, dat Amerika noch Rusland er belang bij hebben de beide delen van Duitsland met elkaar te verenigen. Verder heeft men in geen van beide gebieden er belang bij de delen van Duitsland zó sterk te bewapenen - zelfstandig te bewapenen - dat zij zelfstandig ook gewapend als natie op zouden kunnen treden. Denkt u eens na. Toen Duitsland tot eenheid werd, was dit te danken aan agressie van buiten af. Sindsdien heeft dit volk van ruim 70 miljoen tenminste twee malen geheel de wereld in oproer gebracht. Frankrijk heeft alle reden een verenigd Duitsland te vrezen, waar een dergelijk gebied, met geweld of alleen economisch, zijn invloed weer zou gaan uitbreiden in het verzwakte Frankrijk. Rusland begrijpt heel goed, dat een verenigd Duitsland zelfs indien het neutraal blijft, voor zijn doeleinden niet meer bruikbaar is. Toch gebruiken beide partijen de leuze van het verenigde Duitsland steeds weer. Misschien geschiedt dit ten dele om de Duitsers zoet te houden, maar - naar ik meen - ook wel degelijk, omdat het de politici zó mogelijk wordt een coulisse van spanningen op te trekken, waar achter voor de menigte hun werkelijke bedoelingen en handelingen verborgen blijven.

Het gaat niet om Duitsland, of de bewapening van Duitsland. Als het er op aan komt, gaat het bv. Rusland nog niet eens om de bewapening van de NATO, en Amerika niet om de troepen, die rond West-Berlijn worden samengetrokken, of in de buurt van Oostenrijk opeens manoeuvres moeten houden. Het gaat ook niet om de vlootten, die de laatste tijd in de Middellandse Zee, Rode Zee en Zwarte Zee worden samengetrokken. Het gaat alleen maar om een reden, die men nu eenmaal nodig heeft om eigen volk te beheersen en met vele minder aanvaardbare maatregelen vrede te doen hebben. Daarom gaat het vooral.

Duitsland is daarbij niet veel anders dan een paar van onbetekenende pionnen, die op het schaakbord van de wereld door de zoekers naar wereldheerschappij verzet worden, zoals het dezen behaagt. Wie dit beseft, zal ook inzien, dat vele van de spanningen in en om Duitsland kunstmatig veroorzaakt zijn, terwijl noch Rusland, noch de USA bereid zijn feitelijk te vechten om Berlijn. Dit houdt tevens in, dat beide grootmachten er geen enkel belang bij hebben de feitelijke toestanden te veranderen, of de grenzen te verleggen en dit zeker dit niet zullen doen, wanneer dit een agressie van de tegenpartij ten gevolge zou hebben. Alleen wanneer men zijn eigen rijkje, onverschillig of dit nu UNO wordt geheten, of Bond van Sovjetstaten, niet meer kan regeren; wanneer men niet meer in staat is nog langer het gezag af te dwingen, dat men nu eenmaal nodig heeft om op de oude wijze voort te gaan, zal men geneigd zijn een van de vele aanleidingen tot agressie, die men geschapen heeft, ook inderdaad te gebruiken. Zelfs dán streeft men, indien dit ook maar even mogelijk is, naar een beperkte oorlog, waarbij eigen gebied dus buiten de strijd blijft. Een ingrijpen in Duitsland zou - gezien het belang van geheel Europa - daarbij een totale oorlog inhouden. Een aanval vanuit het oosten op West-Duitsland zou betekenen, dat een groot productieapparaat vernietigd zou worden, waarin internationale kapitalen belegd zijn. Het kapitaal zou zeker een vernietigen van deze bezittingen niet voorbij laten gaan, zonder op een totale oorlog met de sterkste wapens aan te dringen. Het is de vraag, of politici in staat zouden zijn deze drang te weerstaan.

Een vereniging van Duitsland zou in feite een aanval inhouden op de nationale zekerheid van Frankrijk en een verdere beknotting. Bij totale oorlog, of zelfs maar voorbereidselen daartoe in het openbaar zal gevreesd moeten worden voor een overwinning van het communisme in grote delen van Italië, gepaard gaande met aanvallen op en uiteindelijke onderdrukking van de katholieke kerk aldaar. Griekenland zou onmiddellijk overgaan naar het communistische kamp, terwijl door een goed geleide revolte ook Spanje voor het westelijk blok verloren zou gaan. Het is niet aan te nemen, dat de westelijke machten iets dergelijks riskeren dan eerder atoombommen en desnoods de ondergang van de gehele wereld.

Voor het oosten zou een overwinning van het westen en een eenwording van Duitsland, zelfs in neutrale vorm, inhouden, dat Polen af zou vallen, terwijl hernieuwde opstanden - o.m. in Hongarije en Letland - verwacht kunnen worden. Het is wel zeker, dat alle landen van het communistische blok de gelegenheid zouden aangrijpen om zelfstandiger te worden, terwijl Rood-China van de gelegenheid gebruik zou maken zich de leiding binnen de resterende communistische wereld te veroveren. Ook voor Rusland is hier het enige antwoord op een verandering van omstandigheden een totale oorlog en ook daar beseft men dit alles heel goed. Er zijn dan ook andere gebieden als Laos, Korea e.d., waar men een oorlog kan ontketenen met dreiging van een totale oorlog, zonder dat deze een feit hoeft te worden. Men kan elkaar beter bestrijden met kleine plagerijen en wederzijdse hetze als bv. in Afrika.

Ik meen dan ook, dat de door u genoemde factor niet zo belangrijk is, als men doet voorkomen. Een aanval dáár zou een wanhoopstap zijn, die een oorlog ontketent, waarbij atoomwapens gebruikt zullen worden, zonder dat iets daaraan wat kan veranderen. Zelfs onderlinge afspraken van staatshoofden zullen hier weinig uithalen, omdat er nu eenmaal meer staten zijn, die over atoomwapens beschikken en - met hun ondergang voor ogen - niet zullen aarzelen deze te gebruiken. M.i. is dít vooral de reden, dat niemand een daadwerkelijke oorlog durft te riskeren. Dit zijn de feiten. De spanningen, die men wekt, blijken politiek zeer bruikbaar. In feite vormen zij het beste middel om zowel de Russische dominatie in eigen blok, als de Amerikaanse dominatie in het westelijke kamp langzaam af te doen brokkelen en daardoor een minder georganiseerd, maar harmonischer geheel te scheppen, waarin grotere mogelijkheden schuilen voor de vrijheid van het individu en het bereiken van een voldoende verandering van instelling bij de doorsnee mens. Vandaar ook, dat deze spanningen vanuit geestelijk standpunt bruikbaar en belangrijk zijn.

Overigens: door deze uiteenzetting heb ik, geloof ik, het recht verworven mijzelf voortaan aan te dienen als een soort G.B.J. Hiltermann uit de geest.

Vraag: Hoe is de instelling van de niet-politieke Russische mens? Beleeft deze dit alles juist als wij?

Antwoord: Wanneer men al kan constateren, dat bv. het jeugdblad van de partij het officiële partijblad tegensprekt, wanneer u verder hoort, dat er bij een verzoek tot langer werken van de arbeiders - door de partij geboden - verschillende fabrieken zijn, die dit verzoek niet indienen, terwijl de kunstenaars om meer vrijheid vragen en onder druk van de publieke opinie deze voorlopig ook krijgen, dan moet dit voor u toch wel een teken zijn, dat ook de gewone mens in Rusland deze spanningen ondergaat. De wijze, waarop hij reageert, is anders dan in het westen. Hij heeft bv. veel minder de vrijheid zijn spanningen en onrust tot uiting te brengen. Wanneer hij dit doet, moet hij het binnen bepaalde gebieden, of via bepaalde kanalen doen. De heersers weten zeer goed, dat er binnenlands grote spanningen bestaan. Zij beseffen dan ook, dat een té ver gaan op enigerlei terrein door de regering ofwel ontaarden moet in een zuivering, een tijd van terreur, zoals eens in de Oekraïne tijdens de opstand der boeren, dan wel - een ander uiterste - een uiteindelijk toegeven van de regering zal eisen. Indien men zijn macht wil behouden, kan men juist dit laatste maar in zeer beperkte mate doen. Dit is dan ook de reden, dat de laatste tijd zoveel propaganda wordt gemaakt voor de grote bereikingen van het Sovjetvolk en de slechtheid van de westerse heersers. Ook speculeert men in Rusland in toenemende mate op de nationale trots enz. Verder tracht men de bevolking een praktische stijging van welvaart te suggereren. Vandaar, dat de staatswinkels de laatste tijd beter worden bevoorraad, ook in kleinere plaatsen, en in de grote steden luxe artikelen te verkrijgen zijn, die voor kort nog niet binnen Rusland geproduceerd werden. Deze tekenen wijzen, er op, dat er grote spanningen onder het volk bestaan. Wij mogen dus gevoegelijk aannemen, dat zij niet alleen bestaan, maar intenser zijn en tot een gemiddeld hoger vlak der hiërarchie zijn doorgedrongen, dan het westen uit de tekenen zou durven afleiden.

Wat de gewone Rus van het leven vraagt? In al deze spanningen is zijn eerste eis wat meer vrijheid. Niet een vrijheid, zoals u die beschouwt. Hij zou alleen wat gemakkelijker zijn gang willen gaan; wat minder aan partijactiviteiten deel willen hebben; wat minder op zijn woorden moeten letten. Hij zou wat sterker willen staan t.o.v. het willekeurig ingrijpen der openbare instanties, vooral politie en leger. Het leger zelf wil binnen deze spanningen wat meer autonomie verwerven, wat minder gezegend worden met politieke scholing en daarvoor in de plaats meer nieuwe wapens verwerven, zich meer motoriseren, dan tot nu toe mogelijk was. Overal op aarde ziet men hetzelfde. Ook de eenvoudige mens verlangt naar vooruitgang. Deze vooruitgang kan - gezien de omstandigheden - niet volgens de eerste eisen, helemaal op materieel terrein verkregen worden. Vandaar, dat een groot deel daarvan ongetwijfeld op geestelijk terrein zal komen te liggen.

Er is geen enkele staat of kerk, die deze vrijheid kan geven. Ook de communistische partij kan - door de aan haar wezen inherente starheid - deze vrijheid niet schenken. Er blijven voor een vervulling van deze wensen in Rusland maar enkele stimulansen mogelijk. Een van de belangrijkste daarvan is het nieuws, dat vanuit het westen steeds weer en in steeds grotere mate naar het oosten doorsijpelt. Door nieuws kan men geen revolutie doen ontstaan, of tegemoet komen aan de innerlijke behoeften van een geheel volk. Belangrijker nog is daarom het ontstaan van geestelijke contacten binnen dit volk. Een medium is snel gevonden. Het beïnvloeden van mensen via de inspiratieve weg maakt het mogelijk in de redevoering van leden van de partij, de regering, ja, zelfs in het lesje van een blokhoofd, elementen te leggen, die de geestelijke bewustwording van de Russische mens en daarmee een verandering van zijn instelling t.o. de wereld mogelijk maakt.

Dit is mogelijk door - zonder direct tegen al wat aanvaardbaar en toegelaten wordt geacht in te gaan - het steeds weer invoegen van enige meer abstracte ideeën, of enige geestelijke waarden, door bepaalde waarden van het leven op de voorgrond te plaatsen. Dit geschiedt reeds gedurende enige tijd en ik kan u verzekeren, dat juist deze elementen door de massa over het algemeen hongerig worden opgenomen. Er groeit in Rusland, langzaam maar zeker een geestelijk bewustzijn, dat ver ligt buiten al, wat door de partij/kerk op dit gebied gegeven zou kunnen worden. Het zal net zo goed als alle andere volkeren in staat zijn zich, wanneer de toestanden werkelijk kritiek worden, te beroepen op mensen, die geestelijk inzicht hebben en

een geestelijke zending kunnen aanvaarden. Wanneer een snelle en plotselinge vernietiging door de grootmachten op deze aarde dit niet overbodig maakt, zal de Russische mentaliteit in onvoorstelbaar korte tijd - enkele jaren - kunnen veranderen. De taak, die de geest in dit opzicht op zich genomen heeft, ondervindt hierbij de steun van de praktische, sentimentele geaardheid, die de meeste Slavische rassen nu eenmaal bezitten.

Opmerking: Dat zal gelden voor mensen als wij, maar degenen, die niet een dergelijke voorbereiding hebben gehad en dus niet de leiding van een medium willen aanvaarden...

Antwoord: Dit is verkeerd begrepen. Ik heb gesproken over een voorbereiding waarbij o.m. mediums een rol spelen. Dit is slechts een van de middelen. Ik wees er op, dat, wanneer de tijd rijp is, er op aarde vele gezondenen zullen zijn. Een gezondene is geen geest in de algemeen aanvaarde zin van het woord. Een gezondene heeft een stoffelijke gedaante en is dus mens, die op enigerlei wijze tot een zodanig inzicht in zichzelf, de wereld en de noodzaak tot harmonie binnen die wereld komt, dat hij daardoor in staat is hogere geestelijke impulsen te ontvangen en deze impulsen - waarschijnlijk geleid door, of in samenwerking met de Witte Broederschap - zodanig aan de mens voor te leggen, dat zij voor allen aanvaardbaar zijn en een oplossing bieden, ook voor de dringende problemen. Zó wordt de mens geholpen zich om te schakelen in geestelijke en materiële zin tot een leven, dat als behoefte reeds uit deze tijd geboren is, maar nog niet geheel beseft wordt.

Het gaat niet om hoge geesten, maar om mensen. Mensen misschien, zoals u, die hier vanavond aanwezig bent. Neem ons werk, hier in Nederland. De kringen lijken klein. Toch is het aantal mensen, dat wij in de loop der jaren met onze ideeën hebben kunnen bereiken, tamelijk groot, ofschoon de Orde haar bekendheid in Nederland beperkt ziet tot ongeveer 10.000 personen, haar ideeën in verschillende vormen reeds 70.000 personen bereikt hebben.

Hebt u zich wel eens gerealiseerd, dat de Orde doorwerkt op haast alle gebieden, zodat zelfs preken en radiopredicaties geheel werden opgebouwd op begrippen, die de Orde heeft gebracht? Dergelijke toespraken zijn door mensen uitgewerkt, dankzij een inspiratie, waaraan de Orde geheel, of tenminste mede debet was.

Wij zijn niet de enige groep, die in Nederland werkzaam is. Soortgelijke mededelingen worden ook door andere groepen gegeven. Er is de laatste 20 jaar een mogelijkheid tot scholing geweest voor allen, voor ieder in overeenstemming met eigen geestelijke achtergronden en op eigen vlak van ontwikkeling. Er is na de laatste wereldoorlog in verhoogde mate door de geest ingegrepen en ingewerkt, waar dit mogelijk was, omdat wij - de komende kritieke tijd voorziende - de mens wilden helpen zijn mogelijkheden te beheersen en ten goede te wenden.

Dit is niet alleen in Nederland zo. Er is praktisch geen enkel land, waarin niet op de een of andere wijze de geest voet aan de grond heeft gekregen. De Orde der Verdraagzamen is op het ogenblik werkzaam in 17 landen. Maar zelfs het kleinste en onbelangrijkste volk op aarde heeft op het ogenblik een geestelijk contactpunt, waardoor de geest kan inwerken. De vorm, waaronder deze werkzaamheden verricht worden, is overal weer anders, daar alle werk steeds weer zoveel mogelijk aan de behoeften en mogelijkheden van de omgeving wordt aangepast. De geest kan de zaak enkel voorbereiden. Wij kunnen de mensen helpen. Wij kunnen de mensen de gereedschappen in handen geven.

Wat de geest nimmer mág en kán doen, is de mens ten goede te dwingen. De mens heeft een vrije wil en moet zelf beslissen. Het beste, wat de geest kan bereiken, is dus een aantal mensen die verlicht genoeg zijn om de geestelijke krachten bewust en vrijwillig te aanvaarden, hen te helpen.

De wereld heeft op het ogenblik dan meer dan ooit behoefte aan een aantal Christophoren, Christusdragers. Ik ben ervan overtuigd, dat velen daarvan reeds gevonden zijn, terwijl er in de komende maanden nog meerderen gezondenen kunnen worden.

Er zijn op het ogenblik vele mensen, die een vaag gevoel van geroepen zijn hebben en nog niet weten, wat zij daarmee moeten doen. Er zijn onder hen velen, die geestelijk rijp genoeg zijn. Wanneer zo dadelijk de noodzaak hiertoe bestaat, zullen velen onder hen ontdekken dat in de komende crisis een taak voor hen klaar ligt. Deze mensen worden door ons tot die taak gebracht

en gewezen op hun mogelijkheden. Zij hoeven dan alleen nog "ja" of "neen" te zeggen. Wij zijn ervan overtuigd, dat de overgrote meerderheid "ja" zal zeggen.

Op deze manier is er dus onnoemelijk veel gedaan. U kunt mij geloven of niet, wanneer ik stel: wij zijn voor de komende tijden vol hoop. Wij zijn er bijna zeker van, dat het ergste op aarde volledig vermeden kan worden en dat zelfs vele bijkomstige verschijnselen zozeer beperkt en beheerst zullen kunnen worden, zodat een geleidelijke overgang naar de nieuwe tijd voor het merendeel der mensheid mogelijk zal worden. Dit alles ondanks de zware spanningen van deze dagen.

Wij putten onze overtuiging uit het feit, dat geest en stof in toenemende mate bewust gaan samenwerken en in deze samenwerking op den duur een steeds bewuster contact tussen onze werelden tot stand zal kunnen komen. Zijn dan de spanningen overwonnen, zo volgt er voorlopig een langere tijd van vrede en nieuwe ontwikkelingen; een periode, waarin de neiging om eigen groep van alle vreemde elementen te zuiveren, steeds meer verdwijnt.

De mensheid zal in die dagen meer en meer beseffen, dat er maar één enkele weg is om waarlijk MENS te zijn, namelijk: Jezelf zo goed mogelijk te kennen, het beste in jezelf te ontwikkelen en alle krachten en gaven vrijwillig aan de mensheid te schenken, zonder daarvoor ooit een eis aan de mensheid te stellen.

Goedenavond, vrienden.

Discussie: Op vrijdag 1 september 1961, dan zal behandeld worden het onderwerp:
DE VERHOUDINGEN OP DEZE WERELD (BALANS OOST - WEST)

HET WERK VAN DE ORDE

Goedenavond, vrienden.

Het werk van onze Orde in de afgelopen jaren heeft voor ons vele aanvaardbare en goede resultaten afgeworpen. Ook in het komende jaar ligt er voor ons een grote taak klaar. Hierover wil ik een kort ogenblik met u spreken.

Het werk, wat wij op het ogenblik doen, wordt natuurlijk voortgezet in de u bekende vorm. Daarbij wordt zoveel mogelijk gedaan aan de vorming van de mens zelf. De openbare avonden zullen een vorm krijgen, waarbij zowel aan de actualiteit als aan de geestelijke verdieping de nodige aandacht kan geschonken worden. Deze dingen hebben weinig zin en waarde, tenzij de mensen zelf actief werken volgens de door hen aanvaarde begrippen. Het is heel eenvoudig te stellen: "Wij kunnen door de krachten van de geest en ons groeiende inzicht beter begrijpen, wat er gebeurt ... Dit is mooi ... Wij hoeven echter niets te doen...".

Iemand, die noodzakelijkheden en mogelijkheden overziet, doch weigert daar vanuit, zelf iets er aan te doen, is schuldig. Nalatigheid kan in vele gevallen zelfs een grotere schuld inhouden, dan het stellen van een verkeerde daad.

Dit te beseffen, is dan ook wel noodzakelijk. Wij zullen daarom steeds meer aandringen op het juiste handelen bij onze leden en zullen trachten hen er toe te brengen aspecten van het menselijke leven, die niet geestelijk aanvaardbaar zijn, verder te onderdrukken, of althans zonder bijzondere aandacht te beleven.

Ons werk in het komende jaar omvat verder onder meer de mensen te leren bepaalde stoffelijke zorgen terzijde te laten.

Ten tweede zullen wij pogen de mens ertoe te brengen om alles, wat hij meent te moeten doen, alleen in zo goed mogelijke samenwerking met de geest te volbrengen en zijn standpunt hoofdzakelijk geestelijk te bepalen.

Ten derde zal het noodzakelijk zijn de mens er toe te brengen het bespreken van medemensen - vooral op spottende, lasterende, of roddelende wijze - zoveel mogelijk in te tomen.

Er is op de wereld een reeks van steeds toenemende spanningen te verwachten. Ik zal u niet vervelen door weerom alle punten in de tijd op te sommen, die daarbij kritiek zijn, daar dit reeds meerdere malen door een van de Broeders is geschied. Wel wijs ik u erop, dat, wanneer in september a.s. het leven wat gemakkelijker en rustiger schijnt te worden en uw eigen instellingen wat lauwer zijn, u steeds klaar zult moeten staan om innerlijke onrust, haat en andere spanningen te beheersen en onmiddellijk op te vangen. Wij zullen trachten om elke mens, met wie wij ook maar in de geringste mate contact kunnen krijgen, alle invloed en kracht te geven, die noodzakelijk zal zijn om dit laatste te bereiken.

Stoffelijke dingen zijn inderdaad voor de geest van minder belang, maar zij worden belangrijk, wanneer zij de uiting worden van een geestelijke inhoud, of een innerlijk streven.

De invloed, die verwacht wordt aan het begin van het komende kalenderjaar, draagt een zeer grote gevarenfactor in zich voor alles, wat met onrust gepaard gaat. Alle haat, vooroordeel, ja, zelfs alle beperktheid van denken en leven, zal in die dagen worden aangetast. Reeds vóór deze kritieke tijd aanbreekt, willen wij de mens door juiste voorlichting en hulp ertoe brengen zich te oriënteren op het Lichtende in de kosmos, de Goddelijke kracht en de rust. Vrede is een van de belangrijkste waarden, die de mens voor zich gewinnen kan.

Het zal u niet verwonderen, dat de taak van de Orde op dit gebied door ons voorlopig als de belangrijkste wordt gezien. Het gaat ons daarbij niet alleen, of in de eerste plaats, om het behoud van de wereldvrede, maar om de mens, die in zich vrede moet vinden. De innerlijke rust en juiste instelling, die wij trachten te bevorderen, culmineren in een innerlijke vrede, die elke mens voor zich zal moeten veroveren. Alleen, wanneer u in uzelf rustig kunt zijn, zal het u mogelijk zijn alle zware tijden gemakkelijk te doorstaan en zult u - bij het wegvallen van uw innerlijk verzet - veel kunnen dragen, dat u nu nog ondragelijk lijkt, terwijl u desondanks met een besef van het Lichtende en innerlijke vreugde op uw levensweg verder kunt gaan.

De vooromschreven taak vergt van ons grotere inspanningen. Het is dus mogelijk, dat in bepaalde omstandigheden het mediamieke werk op de tweede plaats zal komen. Er zal echter alles gedaan worden om de noodzakelijke afwijkingen van het gebruikelijke werkprogramma via onze mediums op te vangen en er in ieder geval zorg voor te dragen, dat voortdurend een aan uw verwachtingen redelijke beantwoordend sprekerscorps ter beschikking te stellen.

Zouden wij door omstandigheden niet in staat zijn een bepaalde lezing te houden, zo zullen wij dit zo snel mogelijk te kennen geven. In ieder geval trachten wij u de eerste komende zes maanden voor te bereiden op de omstandigheden, die in de tweede helft van het komende verenigingsjaar op aarde algemeen verwacht kunnen worden.

De tweede helft van het verenigingsjaar zal hoofdzakelijk worden gebruikt om eigen activiteit van de leden, magisch, zowel als esoterisch, uit te breiden.

Er zal getracht worden een reeks van harmonische banden tussen mensen tot stand te brengen, die niet zo gemakkelijk verbroken kunnen worden. Ook wanneer kleine groepen onderling harmonie kunnen bereiken, is dit belangrijk en vanuit ons standpunt goed en voldoende. Ons werk zal zich in deze tweede helft dan ook niet meer op de grotere massa richten, maar zich steeds meer bepalen tot kleinere groepen, waarmede - naar wij verwachten - goede resultaten mogelijk zijn. Uit de aard der zaak kunnen wij aan u geen eisen stellen.

Indien u zelf echter in de komende dagen het werk van de Orde goed en belangrijk acht, zo zijn wij ervan overtuigd, dat u gaarne en geheel vrijwillig de verplichtingen op u zult willen nemen, die met een behoren tot onze groep nu eenmaal gepaard gaan.

Het programma heeft, zoals u kunt zien, een splitsing mogelijk gemaakt tussen de esoterische en de magische weg. Hierbij zal de nadruk niet liggen op mogelijke verschillen van inhoud, als wel op de anders gerichte benadering van dezelfde belangrijke punten en onderwerpen. Binnen beide richtingen zal gestreefd moeten worden naar een zo groot mogelijke geestelijke kracht, een zo sterk mogelijk geestelijk elan, waardoor men agressief en vanuit zichzelf zal kunnen en durven werken, zonder ooit te vragen, hoe een ander daarop reageert, welke gevolgen dit voor het Ik kan hebben, zowel of een beloning voor de verrichte taak verkregen zal

worden. Deze instelling is noodzakelijk, indien men tot een daadwerkelijk resultaat in de wereld wil komen.

Inspiratief werkende krachten - vele van deze krachten hebben tot op heden niet op aarde gewerkt - zullen na ongeveer 3 à 4 maanden beschikbaar zijn. Binnen het geheel van onze Orde op aarde zal het aantal van inspirerende geesten ongeveer 1500 tot 1600 bedragen. Door ons zullen deze krachten worden ingezet om elke mens, die streeft naar het vergroten van de onderlinge harmonie tussen de mensen en kosmische vrede te leren kennen, met woord en daad bij te staan.

In steeds sterkere mate zullen wij ook trachten voor degenen die - gezien hun taak en streven - daaraan behoefte hebben geestelijke gaven en paranormale kwaliteiten te ontwikkelen, of toe te voegen. De nadruk moet in het komende jaar wel sterk op dit meer persoonlijk werken en het meer persoonlijk contact vallen.

Hoe belangwekkend en interessant u ook onze lezingen vindt, hoe belangrijk u het acht deze regelmatig ook verder te kunnen volgen, er komt nu eenmaal een tijd, waarin woorden alleen niet meer genoeg zijn. Dit is een tijd, waarin uiteindelijk alleen daden nog zullen kunnen tellen. Deze daden zullen gesteld moeten worden zonder aanzien des persoons. U zult zelf daden moeten stellen in harmonie met alle mensen, indien dit maar even mogelijk is. U zult het zeker moeten brengen tot een streven, waarin geen vooroordeel tegen bepaalde mensen, of groepen van mensen, meer een rol speelt.

Godsbewustzijn zal eveneens een grote rol spelen in de komende ontwikkelingen. Ook hieraan zullen wij, zowel met directe inwerkingen als op de vrijdagavondbijeenkomsten en de cursussen, alle aandacht wijden.

Wij stellen ons verder voor, om - uitgaande van de innerlijke kracht, die in de mens is en de kracht, die wij in de geest bezitten - het vormen van sfeer, een geestelijk krachtveld etc. aan de daarvoor rijpe mensen op aarde krachten over te dragen, die op aarde door de mens alleen niet voldoende bewust beleefd, of gewekt kunnen worden.

Wij zullen trachten nieuwe wegen te vinden om u bij te staan, mits uzelf bereid bent zo nodig ook nieuwe wegen te gaan. Deze wegen impliceren, dat alles, wat u werkelijk gelooft en denkt, onmiddellijk in de daad zal moeten omgezet worden.

Het is niet mijn bedoeling u langere tijd bezig te houden met een opsomming van alles, wat in de toekomst en komende tijd door ons gedaan en gebracht zal worden. Wel kan ik u mededelen, dat het totaal aantal sprekers en inspirators, sprekers en werkers van onze Orde, die vanuit de geest op aarde werkzaam zijn, de 7.000 zal overschrijden. Voor u in Nederland zullen 14 à 15 werkers van deze groep direct kenbaar optreden en een 100-tal zal op andere wijze werkzaam zijn en voor de bewusten kenbaar zijn.

Ter behartiging van bepaalde materiële belangen, zowel als ter bevordering van op aarde wenselijke geestelijke stromingen, zullen in Nederland, samenwerkende met alle andere groepen, ingezet worden 9.000 entiteiten van verschillende sfeer en invloed, die allen bereid zijn ook uw volk te helpen een aanpassing te vinden in de komende tijd en een bereiking mogelijk te maken van alles, wat geestelijk - en misschien ook materieel - noodzakelijk zal zijn.

Wij hopen in het komende jaar met het woord ons op aarde te kunnen uiten - alleen voor onze groep - door 79 verschillende mediums op tenminste 183 plaatsen op aarde. Hierbij is Nederland ingerekend.

Wij stellen ons voor om de groepen voor bijstand, geestelijke genezing en andere hulp, waarvan velen op het ogenblik te flauw, of zelfs onaanvaardbaar laks reageren, te herzien en te hernieuwen. Zouden wij daarin geheel slagen binnen de beschikbare tijd, dan zal de Orde rond januari a.s. over geheel de wereld kunnen beschikken over een werkgroep van mensen in de stof en met hen samenwerkende geesten, die tezamen rond 30.000 leden telt.

In samenwerking met de Witte Broederschap hopen wij verder tenminste een 5-tal leraren in de stof in Nederland alleen te doen ontwaken, terwijl het totaal aantal verlichten, werkzaam over de wereld in de komende 12 maanden, rond 13.000 zal bedragen.

Het werk van de nieuwe wereldleraar, dat zijn belangrijkste en laatste fase gaat benaderen, zal eveneens door onze groep - waar mogelijk - sterker en vollediger dan voorheen worden uitgedragen. Gegevens omtrent deze wereldleraar zullen slechts sporadisch kunnen worden verstrekt, zijn leringen en stellingen zullen voortdurend onder de aandacht van de mensen worden gebracht.

Het ligt niet in onze bedoeling een vorm van geloof te stimuleren, of een vorming van kerken en religieuze gebruiken te bevorderen. Wij willen elke mens vrij laten om zijn God te aanbidden op eigen wijze en in de vorm, waarin hij Hem meent te kennen. Wel willen wij trachten de mens binnen dit eigen beeld steeds weer te wijzen op waarden als kosmische liefde, harmonie, rechtvaardigheid, waarden, die alleen binnen het eigen Ik geheel ervaren kunnen worden, terwijl alleen zo de liefde t.o.v. de medemens geuit kan worden. Men beschikt als mens en zelfs als geest niet over de kennis en de middelen om een medemens - of geest - rechtvaardig te beoordelen en geheel rechtvaardig te behandelen.

Nogmaals, al deze projecten zullen zeer veel energie gaan verslinden. Wij zullen ook aan u, als toehoorders, evenals aan de mediums, zwaardere eisen moeten stellen dan tevoren. Wij menen, dat - gezien de getroffen en te treffen maatregelen, evenals het door ons opgestelde programma - voor Nederland hiertegen geen enkel overwegend bezwaar zal kunnen worden aangevoerd.

Ook wanneer de taak uitputtender wordt voor hen, die met ons werken in de stof en het aanhoren voor de toehoorders soms uitputtender of vervelender is dan tot nu toe, vertrouwen wij erop, dat men het belang in zal zien, zijn medewerking zal blijven verlenen, terwijl ieder van u - zij het als lid der Orde, als sympathiserend luisteraar, of zelf-zoekende mens - zal willen overwegen, of de suggesties, die u in het komende jaar steeds weer in verband met streven en werken gedaan zullen worden, ook voor u niet bruikbaar en toepasselijk zijn.

Eigen activiteit en doelbewust streven zijn de eerste vereisten op aarde voor het komende kalenderjaar. Wij kunnen daaraan alleen bijdragen, indien ook de mensen met ons meewerken. Anderzijds wordt en werd alles gedaan, wat mogelijk is. Het woord is nu aan u.

Ook u zult - al denkt u wel eens, dat u alleen maar een onbelangrijk groepje van hoofdzakelijk oudere mensen vormt - mede kunnen beslissen over de vraag, hoe het leven in Nederland zal zijn rond 1963 - 1964. Uzelf zult mee kunnen helpen bepalen, in hoeverre in Nederland vooroordeel en haat ook hier steeds sterker losbreken, dan wel binnen de perken gehouden kunnen worden.

Denk hierover na en wees u ervan bewust, dat uw taak op aarde een belangrijke taak is. De krachten, die daarbij in het geding komen, zullen van onze zijde altijd genomen worden uit het witte Licht en geen enkel duisterder element zal binnen ons werk worden toegelaten. Altijd weer zullen wij putten uit het meest verblindende witte Licht, dat door ons bereikt en door u nog aanvaard kan worden.

In dit verband bestaat er verder bij ons een voornemen aan de komende Steravond een bijzonder karakter te verlenen en deze niet slechts - als te doen gebruikelijk - tot een feest van kracht en instralingen te maken, maar haar tot een magisch gebeuren te ontwikkelen, waarbij grote krachten zullen worden opgewekt, die voor de aanwezigen een belangrijke daadinvloed voor langere tijd kunnen betekenen, zo zij aanvaard worden.

Er zal minder nadruk worden gelegd op handelen en streven van hen, die het goede zelf reeds nagaan en in redelijke mate sensitief zijn. Zolang zij zich op het Lichtende richten, zal het duister hen niet kunnen deren. Zij zullen dit in toenemende mate ervaren en leren beseffen, zelfs indien dit voor sommigen van hen in het verleden anders was.

Ik hoop, dat dit korte overzicht ertoe bij heeft gedragen uw belangstelling voor onze groep te activeren en bovenal u in te doen zien, dat het werk, dat in kortere tijd nu volbracht zal moeten worden, groots en belangrijk voor alle mensen is. Een werk, dat wij echter niet kunnen volbrengen zonder hulp op aarde, zodat wij allen, die hiertoe op aarde in staat zijn, vragen: "Help ons! De tijd is kort!" Kortere dan misschien menigeen onder u beseft.

Achter de uiterlijke vormen op uw wereld vinden reeds nú grote veranderingen plaats, en is er sprake van vele ontwikkelingen, die zo zij bekend zouden worden, menigeen in wanhoop zouden doen verzinken. Het kan nog 3 à 4 jaar duren, vóór al deze dingen openbaar gemaakt worden. Maar slechts nú, waar veel nog eerst in zijn beginfase verkeert, kunnen wij daarop voldoende invloed uitoefenen en zo alles ten goede wenden.

Ten laatste wil ik aan het einde van dit verenigingsjaar allen, ook degenen, die officieel niet als lid van de Orde worden beschouwd, danken voor hun aandacht, hulp en medeleven. Zo onze dankbaarheid zeker de gegeven stoffelijke steun omvat, gaat zij toch allereerst uit naar de vele geestelijke steun, die wij mochten ontvangen door het uitdragen van de juiste gedachten en het doorgeven van de juiste boodschappen en impulsen aan anderen.

Licht, kracht en waarheid zijn ons in het afgelopen jaar tot wapen geweest. Zij zullen ons tot wapen en schild dienen in het komende jaar. Er is geen enkele reden voor u om u bezorgd te maken, indien u maar bereid bent u aan te passen aan de eisen van deze tijd en - tezamen met de geest - het Licht uit wilt dragen onder alle mensen.

Wij hopen, dat in het komende jaar uw aantal steeds groeiend zal zijn, vooral het aantal van hen, die daadwerkelijk - en niet alleen door luisteren - het werk van de Orde tot het hunne maken.

Wij hopen, dat onze wereld en onze kracht voor u allen steeds meer kenbaar zal zijn en uw beheersing van de in u liggende krachten steeds groter.

Verder hopen wij, dat u ons niet met woorden of vriendelijke gebaren zult danken voor ons werk, maar met daden. Indien u meent ons dank verschuldigd te zijn, dank ons dan door uw persoonlijk streven en werken, door een steeds meer innerlijk ondergaan van de hoge geestelijke krachten, die op het ogenblik bereid staan om allen binnen en buiten de Orde te helpen naar een nieuwe aanvaarding, een nieuwe wereldbeleving en een nieuw Lichtend bewustzijn.

Ik dank u voor uw aandacht.

ESOTERIE

Goedenavond, vrienden.

Bij het einde van het jaar wilde ook ik niet ontbreken. Nu verwacht u van mij misschien enkele grappen. Maar het werk, dat nog gedaan moet worden, is zó veel en zó ernstig, dat er voor aardigheden maar heel weinig tijd overblijft.

Wanneer u in deze dagen naar waarheid zoekt, zult u in vele gevallen alleen verwarring vinden, rusteloosheid, verzet tegen een sleur, zonder te weten, wat men dan wel wenst.

Wanneer u goed nagaat, hoe u zich tegenover uw medemensen gedraagt, zult u met ontsteltenis opmerken, dat u vaak onredelijk scherp, ja, zelfs giftig bent. U doet het misschien wel met een glimlach en een vriendelijk gebaar, maar u kwetst de mensen maar al te vaak en vooral meer dan noodzakelijk is.

Verder zult u ontdekken, dat u in uw eigen innerlijke wereld en eigen begrippen verdwaald bent en eigenlijk niet eens meer weet, hoe bepaalde handelingen en mogelijkheden te beoordelen of te bezien.

Deze verwarring vloeit voort uit deze tijd, dat ben ik geheel met u eens. Maar dat neemt niet weg, dat juist de esotericus, de mens, die het innerlijke pad wenst te gaan, steeds moet blijven zoeken naar de juiste weg, de juiste wijze van handelen, het juiste antwoord op eigen onrust en

vragen. Een mens die verdwaalt in eigen gedachten en begrippen, maakt het niet alleen zichzelf moeilijk, maar loopt bovendien grote kans, dat hij niet tot een verdere geestelijke ontplooiing kan komen.

De behoefte van deze tijd is begrip en beheersing. Daarom geldt voor een ieder: wanneer men voor een keuze komt te staan, moet men - ongeacht de gevolgen - steeds zijn keuze bepalen tot dat, wat het meest Lichtend is en daarbij geen acht slaan op hetgeen het meest begeerlijke lijkt. De mens moet verder trachten steeds weer metterdaad in te grijpen, wanneer mogelijkheid en noodzaak daartoe bestaan en mag niet in passiviteit rustig af blijven wachten, wat er zonder eigen moeiten en streven zal gaan gebeuren.

Wanneer u vol innerlijke onrust bent, zult u moeten proberen eindelijk eens innerlijk stil te zijn. Zó stil moet men zijn, dat alle gedachten over problemen en dergelijke terzijde worden gelegd en zo een stilte tot stand komt, waaruit men het antwoord uiteindelijk ziet rijzen op de vragen, die men zichzelf niet eens kon of durfde stellen.

De mens, die innerlijk streeft en daarbij een voldoende innerlijke stilte weet te bereiken om te luisteren naar het hoogste, wat er in hem leeft, krijgt antwoord op elke vraag. Daarbij is het niet belangrijk, of de vraag een meer stoffelijke dan wel een hoog geestelijke, een exoterische, dan wel esoterische waarden betreffende, is.

Bovendien geldt nog iets anders voor ons allen. Wat hebben wij aan alle bereikingen - geestelijk - wanneer wij daardoor niet tot een innerlijke vrede kunnen komen? Innerlijke vrede is voor mij een algehele vrede, waarbij men zich rustig en gelukkig gevoelt. Op aarde zijn daarover meerdere definities in omloop. De op het ogenblik wel het meest gangbare luidt: "Vrede is een toestand, waarin wij elkaar nog net niet durven slaan".

Werkelijke vrede dient anders gedefinieerd te worden:

"Werkelijke vrede is een zodanig éénzijn met de kosmos, dat het Licht uit de kosmos je verzadigt, je draagt, daar waar je niet kunt gaan". Werkelijke vrede is een innerlijke zekerheid uit esoterische waarden gewonnen, die je in staat stelt alles, wat er in de wereld gebeurt, binnen eigen betekenis en volgens eigen inhoud te beschouwen op de juiste en voor jou enig harmonische wijze.

Innerlijke vrede is verder het zonder angst of schrik aanvaarden van alles, wat er in en buiten jezelf gebeurt... Juist aan deze uit eigen innerlijk en uit eigen bewustzijn voortkomende geborgenheid is in de wereld in toenemende mate behoefte.

Nu besef ik zeer goed, dat ik niet de juiste persoon ben om met u over vrede te spreken. U hebt immers steeds nog de indruk dat ik met veel op de wereld in voortdurende staat van oorlog verkeer. Toch is dat voor mij niet zo. Wel is mijn wereld - ongeacht mijn innerlijke rust - vaak scherper geformuleerd, dan u prettig vindt.

Daarom mag ik nog wel even met nadruk er op wijzen, dat innerlijke vrede niets te maken heeft met een gezapig door de wereld en het leven heen sukkelen. Vrede betekent zeker niet, dat men voortbestaat in daadloosheid. Vrede is harmonie, eenheid. Harmonie vraagt daadwerkelijke samenwerking, daadwerkelijk contact met de wereld, een leven vol daden.

In jezelf draag je het innerlijke pad. In jezelf schuilt de kracht, die je zegt: "zó kan ik gaan... ." Maar innerlijke vrede ontstaat eerst, wanneer men alle eisen, die dit innerlijke pad en deze innerlijke stem stellen, ook honoreert. Het is gemakkelijk genoeg een bepaalde stemming, of een zekere sfeer op te roepen.

Ik weet wel, dat mijn stem zo nu en dan iets heeft van het krassen van een raaf. Maar ondanks dit kan ik u misschien toch nog iets over vrede zeggen:

De stem, die spreekt, het gezicht, de gestalte en zelfs de daden hebben met innerlijke vrede niet veel te maken. Het is de inhoud van de persoon, die deze kan brengen.

Als u geloven kunt, al is het maar voor één enkel ogenblik, dat God hier aanwezig is, een God, Die niet verschrikkelijk is, geen verterend vuur, maar een zachte gouden gloed van liefde, die je beschermt voor de verblindende waarheid, die je nog niet dragen kunt, dan kunt u uit dit gouden Licht alleen reeds voor langere tijd de innerlijke vrede putten en de juiste wijze van handelen en denken vinden.

Wanneer u voor één enkel ogenblik kunt vergeten, wie en wat u in eigen ogen bent, wanneer u bijvoorbeeld maar even kunt vergeten, hoe gek ik en hoe verstandig u wel bent, of hoe dwaas de wereld wel is, hoe belangrijk de politiek, dan kunt u in dit zelfvergeten eveneens vrede gewinnen.

Vrede is Licht. Licht brengt vrede. In jezelf draag je dat Licht. Natuurlijk, maar je moet dat Licht ook bewust in jezelf durven kennen en van jezelf uit durven laten gaan.

Jezus vermaande de mensen van Zijn tijd om hun licht niet onder de korenmaat te zetten. Maar tegenwoordig is het erger. De mens van heden is geneigd zijn innerlijk licht voor geheel de wereld weg te sluiten in de brandkast van de rede. Men vergeet daarbij, dat redelijkheid en verstand alleen geen vrede in de wereld kunnen brengen. Alleen door een innerlijk beleven kan vrede waarlijk gevonden worden. Daarom raad ik u aan: concentreer u eens op het licht.

Geloofd u? Durft u geloven in iets hogers, dat met u is? Durft u geloven in een geest, die u helpt? Durft u geloven aan een God, Die in u leeft en een pad, dat in u ligt en u tot die God kan voeren? Wie op deze vragen "ja" kan zeggen, hoeft niet verder te luisteren: hij kent de innerlijke vrede reeds!

Zo dadelijk zal een collega van mij de avond besluiten. Naast de vrij gekozen woorden zullen wij samen op deze avond een bepaald onderwerp brengen: 'De Incantatie van de Vrede'. Misschien dat u, wanneer u dit hoort, zegt: "Ja, dit brengt mij dat warme innerlijke gevoel, dat ik altijd zo graag wilde kennen". Misschien voegt u er achter aan: "Hadden wij dat nu maar altijd". Dan kan ik u maar één antwoord geven: u hebt deze vrede altijd, wanneer u ze werkelijk boven alles begeert.

U denkt misschien, dat u ongedurig bent of onrustig. U denkt misschien, dat u niet waardig bent. Maar dat denkt u alleen maar. Wanneer het om de innerlijke vrede gaat, doen de stoffelijke feiten verder niet ter zake. Wat in u bestaat, is alleen bepalend.

In deze dagen worden steeds meer stoffelijke wetten en grondslagen aangetast. De rede en de wetenschap leiden steeds meer nederlagen. Ondanks hun schijnbare overwinningen, die echter steeds weer door de feiten worden achterhaald. Steeds meer worden de mensen, die zich alleen op rede en weten baseren, gewezen op de beperktheid van hun vermogens en de onvolledigheid van hun stellingen.

In u ligt iets, wat níét beperkt is. Iets, wat u innerlijke vrede geeft en méér: een innerlijk weten. Ik ben geen goed predikant. Dat is misschien maar goed ook. Wel ben ik - op mijn manier - een goed gelovige. Want ik geloof niet alleen aan God, zoals de mensen dit doen, maar ik weet, dat God steeds in en rond mij is. Ik weet, dat Zijn kracht mij elk ogenblik terzijde zal staan, wanneer dit noodzakelijk is. Ik weet, dat alles, wat mijn levens in het verleden bevat hebben en wat mijn lot in de toekomst nog zal omvatten, binnen die God ligt. Er is voor mij geen reden mij verder met het verleden, of een mogelijke toekomst, bezig te houden. Wanneer ik die God besef, is alles verder onbelangrijk. De grootste wijsheid in alle esoterie is misschien wel gelegen in de les: leer alles aanvaarden in jezelf. Zonder meer.

Nu denkt u misschien, dat dit wel gemakkelijk kan worden gezegd, maar moeilijk gedaan wordt. Wanneer u uit blijft gaan van een stoffelijk standpunt, of zelfs maar van een té sterk persoonlijk standpunt, hebt u daarin gelijk.

Overall waar het "Ik" voor staat, vormt zich een begrip, waarin de vrede ver te zoeken is. Maar waar het begrip "Ik" steeds meer vervangen wordt door het Zijn, door God, door het Al, daar heerst ook steeds meer vrede.

Kosmisch denken lijkt voor vele mensen erg vrijzinnig. Laat mij u echter zeggen, dat dit met vrijzinnigheid enz., niets te maken heeft. Kosmisch denken is een harmonisch denken, dat niet gebaseerd is op een verwerpen van regels, stellingen, of wetten, maar op een aanvaarden van de kosmische regels, wetten en krachten die verder gaan dan het menselijk uitdrukingsvermogen vermag te omschrijven.

Kosmisch bewustzijn wil zeggen: jezelf kunnen vergeten in het begrip van de kosmos en zo niet meer te leven als een beperkt deel van het Al, maar te leven in volkomen eenheid met het Al.

Ik definieer nog even verder: Overal, waar het begrip "kosmisch" voor staat - of dit nu kosmische gerechtigheid, of kosmische liefde is - dat zal altijd binnen het Al bevat zijn, voor alle werelden, alle tijden en sferen geheel gelijkelijk bestaan en nooit verschillen voor bepaalde levensvormen of omstandigheden. Op alles, wat kosmisch is, kunnen wij een beroep doen op het ogenblik, dat wij onszelf als afzonderlijke persoonlijkheid ook maar even kunnen vergeten. Op het ogenblik, dat ik zo kosmisch en niet meer persoonlijk denk, beschik ik over het totaal van kosmische kracht, van weten, van plaats en tijdbeheersing, voor zover deze waarden in geheel het Al geopenbaard zijn.

Het begrip Ik is praktisch de enige grens, die tussen mij en mijn God kan bestaan. Daarom moet het begrip Ik worden teruggebracht tot een besef van deelgenootschap in het Al en deel zijn van God. Alles, wat je in het Al doet, kan goed zijn, wanneer het wordt gedaan met de juiste beweegredenen.

Wie zichzelf zoekt, zondigt zelfs dan, wanneer geheel de wereld zijn deugd meent te moeten prijzen; wie alleen God zoekt, is waarlijk deugdzaam, zelfs indien hij volgens de wereld een groot zondaar is. Wie spreekt over demonen en demonen vreest, is reeds hun slachtoffer. Wie echter slechts denkt en spreekt over God, is meester over het Al, wanneer hij zichzelf in dit Al weet te vergeten.

Elke mens is een geschapen schepper. Elke mens herschept in zich het Al, niet alleen maar een wereld. In dit herscheppen hervindt hij niet slechts zichzelf in ware gedaante, maar ook alle waarden binnen het Al, die voor hem belangrijk zijn. Schep je eigen wereld en besef dat in uw eigen wezen alle bestanddelen voor een kosmische bewustwording aanwezig zijn, zodra maar even uw pietluttige Ikheidje durft uitschakelen.

U meent misschien op het ogenblik een zeer belangrijk wezen te zijn. Wacht dan maar, tot u er voor komt te staan, zoals ik. Wanneer je eenmaal in je geestelijke hemd staat, besef je pas, wat een scharminkeltje je eigenlijk bent.

Het is op het ogenblik eigenlijk geen tijd voor dergelijke betogen, meent u. Het is vakantietijd! Wel, u kunt best met vakantie gaan, op verlof gaan en de rest, wanneer u de vrede in uzelf maar hebt gevonden. Maar zolang je die innerlijke vrede niet bezit, is het vaak gevaarlijk om te rusten én zal de rust vaak uitputtender zijn dan alle arbeid.

Bovendien is er nóg een gevaar. De mens, die rust, kijkt maar al te vaak alleen maar terug. Dan wordt hij vaak zó verzot op zijn eigen verleden, dat hij zijn toekomst daardoor verknoeit. Dat geldt vooral geestelijk, maar ook voor de stof is het zeker waar. Houdt u daarom niet teveel met het verleden bezig.

Vraag u dus tijdens werk en tijdens het verlof steeds weer af: hoe kan ik de dingen in het heden op de meest harmonische wijze zien en hoe kan ik voor mij dit in de toekomst als deel van de kosmos beleven?

En als u meent misschien geestelijk reeds wat verder te zijn, stel dan de vraag zo: hoe kan ik alles, wat ik beleef en ben, zien als een deel van een harmonisch Al, waarvan ik zelf maar een klein en zeer bescheiden deeltje ben? Met welke opmerkingen ik het veld ruim... .

Alleen nog even een oudejaarsrijm: De oogst van het vergane jaar was goed. Het werk was zwaar, maar het lichtende leven, het bloed van de kosmos, werd ons weer gegeven. Alleen: als dit jaar niet beter wordt, komen wij in het komende jaar met gelijke oogst te kort. Daarom dienen wij te leven in inniger en sterker streven in en met God. Alleen kan ook deze groep

betalen voor het leven haar gegeven. Alleen zó kan zij het Licht hervinden, dat in de wereld schijnbaar dooft.

Goedenavond, vrienden.

INCANTATIE DER VREDE

Geef mij vrede, gij, die heerst. Ik vraag U, die in de hal der Goden gezeten zijt: schenk ons niet Uw kracht, Uw weten, dat werd tot klacht en krijg, maar geef ons vrede.

Ik vraag aan U, die hoger nog achter de sluier van verblindend Licht zijt gezeten: Geef vrede. Laat in het Ik een beeld van eenheid rijzen, een weten, waardoor men voort kan gaan met leven, zonder angst en vrees, waardoor de mens weer kan zichzelf zijn.

Ik roep tot u, die in de afgrond heerst en zeg u: voorbij gaan uw duistere dagen. Ik roep u in duizenderlei gestalte, als demon en duivel, als spook en genius, als God van een duister rijk, en zeg u: dit is het einde van uw heerschappij! Ga heen! Weldra kom de tijd van vrede!

De vrede is als een regen gekomen, waarin te midden van barsheid de mens zich ontplooit als een bloem, die nog dromend de zon reeds beseft. De vrede beroert reeds de harten van hen, die begrijpen. "Vrede zij U! Vrede en licht! Vrede en kracht! Eeuwigheid zij U gegeven uit het innerlijk licht, dat U door Uw leven geleid".

Ik roep om mijn God en zeg u: "Zo gij God aanvaardt, zal er vrede zijn voor mens en geest, zal de vrede herboren zijn op aard".

Vrederust, een vogel, die zingt bij het eerste lichten der zon in de morgen. Vrede: angst en zorg, die vergaan als de sneeuw in het eerste licht der lente. Vrede zij u in stil aanvaarden.

Zo zeg ik u de incantatie van de vrede:

In mij is de vrede!

Rond mij is de vrede!

Ik aanvaard de vrede van het leven!

Ik aanvaard mijn God en mijn werkelijkheid in vrede!

Dat Zijn wil geschiedde in vrede en mij moge dragen tot het einde der tijden.

Dit is de incantatie van de vrede, vrij vertaald uit vergeten oudheid, een bezwering en een bede tegelijk.

Goedenavond, vrienden.